

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 129. Libellus supplex Synodo prorrectus contra Provinciæ Senatium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66433)

num mandata perlegebantur, quibus am-
bo se Lateranensi Synodo adhærere, pa-
lam profitebantur.

sæcul. XVI.

A. C. 1513.

§. CXXIX.

*Libellus supplex contra Aquensem Se-
natum Synodo porrectus.*

Denique etiam quidam Synodi Procu-
rator summo Pontifici libellum sup-
plicem porrexit refertum gravioribus ex-
postulationibus adversus Provinciæ Par-
lamentum, quod Literas Papæ auctori-
tate tam ex gratia, quam ex justitiæ de-
bito decretas, saltem nisi illæ ex licentia
ejusdem Senatus promulgarentur, exe-
qui non concederet, necnon in Clericos,
& Beneficia auctoritatem, quæ tamen
ipsi minime competeret, sibi arrogaret;
ejusmodi ausus dicuntur in hoc libello,
*Profecto nihil aliud esse, nisi in sanctissimam
Sedem, superbiam sathancæ imitando, cer-
vicem erigere.* Præterea Senatores in cri-
men vocantur, quod insciis locorum Or-
dinariis Ecclesias visitent, numerum in
illis deservientium pro suo arbitrio mi-
nuant, fructus pro conficta Ecclesiarum
reparatione detineant, causas spiritua-
les audiant, partesque, etiamsi Episco-
pali ac Sacerdotali (*) præfulgeant dig-
nitate

Paris de
Grassis in
Diacon. n.
5. apud Ray-
nald. hoc an.
n. 91.

(*) *Libellus supplex, ut exstat in actis,
habet: Cardinalatus.*

Sæcul. XVI. nitate, citent, & ne ad Sedem Apostoli-
 A.C. 1513. cam recursum habeant, prohibeant. Præ-
 ter hæc plura alia ejusmodi accusatio-
 num capita in Senatum Aquensem con-
 jiciebantur: Culpa tamen, quæ Roma-
 næ Curia ceteris gravior accidit, erat,
 quod hi Senatores *damnatam Pragmati-*
cam Sanctionem in eadem Provincia impu-
derent introducere, & observari faciant in
Sedis Apostolicæ notorium contemptum. Huic
 libello summus Pontifex respondit, ac
 approbante sacrosancta Synodo, prius-
 quam anathema promulgaret, in hujus
 Parlamenti membra in libello designata
 comminationem decrevit, præcipiens, ut
 indictis censuris omnibus Ecclesiasticis,
 semetipsos infra trimestre spacium in Sy-
 nodo sisterent.

Erant autem ex Parlamenti membris
 in hoc decreto nominati Bellomontius
 Præses, Petrus de Brandis, & Toussaint
 de Coriolis Consilarii. Hos summus
 Pontifex, cum ejusdem juribus acrius
 adversarentur, velut ceteris magis sedi-
 tiosos notabat, qui tamen hac agendi
 ratione unice Ecclesiæ Gallicanæ liber-
 tates tueri, ac *annexi* jus defendere co-
 nabantur. *Annexum* vocabant illud jus,
 vi cujus nulla Pontificis Bulla, Breve,
 rescriptum, mandatum Apostolicum pro
 conferendis Beneficiis, Jubilæis, Indul-
 gen-

gentiis, dispensationibus in votis, aut aetate, denique nullae omnino Literae a Romana Curia, aut Avenionensi Legatione expeditae in toto jurisdictionis suae districtu absque Ecclesiae Gallicanae permisso seu approbatione, sive solito *Pareatis* ad effectum deduci possent. Hoc jus antiquitatis suae epocham ab ipso Francicae Monarchiae exordio repetit, ac pluries a Galliarum Regibus confirmatum fuit, praecipue in Provincia firmiter stabilitum; ibi enim Status anno millesimo quadringentesimo octogesimo primo congregati, necnon supremus Senatus, antequam ibidem Parlamentum institueretur, anno sequenti decreverunt, nullas literas, quae ab externa etiam spirituali jurisdictione emanarent, in hac Provincia in usum pertrahi posse, absque *an-nexo* hujus Curiae superioris, quae tum erat supremum tribunal, indicta poena privationis bonorum temporalium. Hoc statutum fuit Cleri Procuratoribus denunciatum, & a Ludovico XI. Rege, cum adhucdum Provincia illius Regno esset unita, approbatum, atque regis Ludovici XII. & Francisci I. diplomate confirmatum.

Cum vero suprema Curiae Romanae auctoritas praefato jure haud parum labefactaretur, summi Pontifices nil intentatum relinquebant, ut ei usurpatae ju-

Sacral. XVI.
A.C. 1513.

Vide. Mansuetat Consil. Parlamen. Aquens. in suo libello, cui titulus: Recueil des titres & pieces touchant l'annexe, dont on a toujours usé en Provence.

Sæcul. XVI.
A.C. 1513.

risdictionis labem aspergerent, ac penitus, si possent, supprimerent, hinc etiam Julius Papa hujus juris possessionem Aquensi Senatui adimere moliebatur, occasionem nactus ex Arelatensi Præpositura, ad quam duo æmuli adspirabant, ex quibus unum, qui erat Archiepiscopi Nepos, nominabat Rex, alterum vero nomine Fatium de Santoriis Pontifex, cui erat a cubiculis, vi cujusdam specialis reservationis designabat. Hunc ultimum cum Parlamentum acceptare recusaret, summus Pontifex ejusmodi repulsam adeo moleste ferebat, ut Ludovico de Roche-Chouart, Pro-Legato Avenionensi præciperet, quatenus Bullam Pontificiam Parlamenti judicio submitti præpediret, totoque studio jus *annexi* penitus aboleri adlaboraret. Hæc lis conciliatore Melchiore de Seguirano cum Vice-legato composita est, absque tamen Parlamenti Aquensis præjudicio, quod in possessione juris permansit, addita solum ea clausula, ut *circa Beneficia annexum concederet partibus non vocatis, duntaxat ad capiendam possessionem, & absque præjudicio novæ probationis in possessorio*; Verum Franciscus Estaingius Avenionensis Pro-Legatus Roche-Couartil Successor huic concordie nuper initæ accedere renuebat, illumque ex Romanæ Curie jussu reclamasse conjicimus; unde illius

Recueil &c.
ut supra p.
4. & 5.

illius pertinacia denuo litem suscitabat, Sæcul. XVI. A.C. 1513.
 eo facillori negotio, quod Ludovicus XII. aperto odio Julium Papam insequeretur,
 atque hic, ut vicissim indignationem suam vehementius effunderet, nil inausum relinqueret. Quapropter Rex Provinciæ Parlamento in mandatis dabat, ut omnibus viribus impediret, ne Vice-Legatus sua potestate in Provincia uteretur. Data est hæc Epistola Blesi die vigesima tertia Junii anno supra millesimum quingentesimo decimo.

Cum vero Leo X. Julii II. Successor Gallos in Gratiam recepisset, Avenionensi Legationi Cardinalem Claromontium Cardinalis de Ambasia Nepotem præfecit, deditque literas ad Parlamentum, quibus Legato potestatis suæ *annexum* concedi postulavit. Attamen cum Magistratus contraria a Rege recepissent mandata, nec ea adhucdum essent revocata, respondebant illi, quod Papæ voto haud annuere possent, donec de Regis voluntate certiores fierent. Leo horum repulsa commotus, Mario de Peruschis Concilii Lateranensis Promotori præcepit, ut de Aquensis Parlamenti audacia conquereretur, eoquod mandatorum Apostolicorum executioni obsisteret. Paruit Promotor, exhibuitque prolixum libellum, in quo hi Magistratus atris depinguntur

Sæcul. XVI. guntur coloribus: Igitur requirente Pro-
 A.C. 1513. motore, atque ex sententia ipsius Conci-
lii summus Pontifex decretum, cujus su-
pra meminimus, promulgavit. Cuidam
Mauillac l. Scriptori, qui non ita pridem hoc de ar-
cit. p. 7. & 8. gumento scripsit, in mentem venit, ac si
 huic decreto integer annus anterior fuisset
 adscriptus; eoquod Breve Apostolicum,
 quo Papa Claromontii Cardinalis potestati
annexum concedi petiit, datum
 esset die vigesima quinta Septembris An-
 no millesimo quingentesimo decimo quar-
 to, cum vero Papa literas, quibus cen-
 suras comminabatur, nonnisi post Parla-
 menti repulsam edidisset, annus Christi
 millesimus quingentesimus decimus ter-
 tius, diesque decimus nonus Decembris
 huic decreto appositus convenire haud
 videtur.

Ceterum Papa, cum post Marinianen-
 se prælium relicto Cæsare Gallorum par-
 tibus accederet, cum Solerio hæc pacta
 inibat, vi quorum Parlamentum Sancti-
 tati suæ publice deprecaretur, & a Cen-
 suris absolvi efflagitaret, cunctisque, quæ
 in Papæ decreto, ut vocant, *monitorio*
 continentur, sese submitteret. Vicissim
 Papa spondebat, se quosdam promissu-
 rum articulos, quibus jus *annexi* confir-
 matum esset, atque ex Pontificis con-
 sensu imposterum ut antea Parlamentum
 hoc

hoc jure potiretur. Ergo Solerius Parla-^{Sæcul. XVI.}
menti nomine a censuris solvi rogavit, A.C. 1513.
atque in privato confessu Anno Christi
millesimo quingentesimo decimo quinto
mense Novembri absolutionem recepit.

§. CXXX.

Synodi Decretum de natura Animæ.

Post hæc illis, quibus nullum suffragii ^{Labb. l. c. p.}
jus erat, e loco Concilii abire jussis, ^{187. & seq.}
Episcopi mitris ac Pontificio habitu or- ^{Raynald. l. c.}
nati retro post Cardinales Sedes suas oc- ^{n. 92.}
cupabant: demum vero præsentate sum- ^{Spond. ann.}
mo Pontifice Joannes Gnesnensis Archi- ^{1513. n. 19.}
episcopus Regis Poloniæ Orator conscen- ^{& 20.}
so suggestu clara voce decretum perlegit,
a Papa approbante Synodo conditum
contra quosdam Philosophos, qui asser-
bant, quod anima rationalis sit mortalis,
ac unica detur in cunctis hominibus: id-
ipsum tamen pugnat contra expressa Chri-
sti Domini verba in Evangelio S. Matthæi
cap. 10. v. 28. dicentis: *Animam autem
non possunt occidere, nec non contra ejus-
dem S. Evangelistæ ibid. v. 39. & S. Jo-
annis cap. 12. v. 25. verba, asserentium,
qui odit animam suam in hoc mundo, in vi-
tam æternam custodit eam; hinc jam in
Concilio Viennensi sub Clemente V. defi-
nitum continetur: Animam intellectivam
non solum vere, per se, & essentialiter hu-*